

Gertrudis, rumba power!

A còpia de treball i constància, s'han guanyat un lloc d'honor al panteó dels grans grups de la nova rumba catalana. Gertrudis demostren el seu domini del directe a 500, un CD i DVD que deixa clar que l'escenari és la millor arma del grup de la Garriga. Un recital on van tenir la companyia de multitud d'amics del món de la rumba, com Los Manolos, Ai Ai Ai o Lichis de La Cabra Mecànica, i també de col·legues d'altres rams com Obrint Pas, Betagarri o Gerard Quintana.

Text: Roger Palà | Foto: Juan Miguel Morales | www.enderrock.cat

Diuen que Gertrudis ha reinventat la rumba catalana. És cert?

EDUARD ACEDO (violí): Gertrudis no hem reinventat res. El grup treballa prenent com a base la rumba catalana de tota la vida. Fem l'esquelet de les cançons amb guitarra, violí i caixó. A partir d'aquí, cadascú aporta idees i colors diferents: un apunt més balcànic, el reggae, el rock, els ritmes llatins...

Avui dia no hi ha gaires grups que arribin a fer cinc-cents concerts. Quina és la recepta de la continuïtat?

XAVI CIURANS (veu): Han de coincidir diversos aspectes, perquè sembla molt fàcil això d'agafar una guitarra i fer una rumbeta, que a la pràctica és el que en el fons ens uneix, però hi ha moltes altres coses a tenir en compte: estar en sintonia amb els programadors, amb el teu mànager, que com a grup hi hagi química, que el públic respongui... Sembla que la música sigui només música, que no tingui res a veure amb elements externs, però depèn totalment d'aquests factors.

Com vas viure l'experiència de preparar un esdeveniment com el Concert 500, amb una infraestructura especial i una munió de convidats?

X.C: Això dels cinc-cents concerts, en el fons, era una excusa per fer una festa. Perquè en realitat crec que n'hem fet molts més, de concerts. Volíem celebrar que hem anat trobant molts amics durant tots aquests anys i ens venia de gust reunir-los en un escenari i fer-ne una de ben grossa.

E.A: Són gairebé set anys de no parar i tot sovint ens preguntem per què ens hem fotut en aquest merder. Nosaltres ens preocupem bastant de tot el que envolta el grup, conjuntament amb en Xavi Pasqual, el nostre mànager, i en el cas del Concert 500, realment, tot va funcionar de puta mare, tot i un cert caos i els nervis inevitables d'última hora.

El directe és la millor arma de Gertrudis?

XAVIER FREIRE (guitarra): Crec que sí. És el que ens manté vius. A partir del directe, tenim ganes de seguir endavant, de fer més cançons, fer més concerts... La gent veu que ens ho passem bé a l'escenari i els programadors veuen que la gent respon, tot plegat és com un engranatge que fa que puguem seguir creixent. El directe és el motor de Gertrudis, el que ens fa avançar.